

Malokyšické

OZVĚNY

Zpravodaj obce Malé Kyšice, ročník XVII / 2023, číslo 3 (144)

Komentář

LIDICE ŽIJÍ!

Zkraje června letošního roku jsme si připomněli 81. výročí vyhlazení obce Lidice. Plynoucí čas má zahlazovat i nejbolestivější rány. Na události z 10. června roku 1942, kdy okupantská bota rozdrtila malou českou, především nevinnou obec, která se stejně jako další české, nejen malé, obce krčila v protektorátu, však zapomenout nelze.

V tento tragický den 173 lidických mužů bylo popraveno na místě, 26 dalších obyvatel skončilo 16. června t. r. na střelnici v pražských Kobylisích (včetně Františka Pitína, který se skrýval a byl díky udání zajištěn v lesích u Nouzova), 196 žen bylo převezeno do koncentračního tábora Ravensbrück (53 jich v plynových komorách a při pochodu smrti zemřelo), 82 dětí nacisté nechali usmrtit výfukovými plyny v koncentračním táboře u Chelmu. Obec včetně kostela i hřbitova byla srovnána se zemí, proměněna ve tři sta jiter orné půdy a ve sto jiter pastvin, a jméno Lidice bylo vymazáno z mapy. Svou povahou byla akce Lidice aktem krvavé pomsty protektorátního režimu vůči českému obyvatelstvu, akcí odplaty za atentát československých parašutistů na Reinharda Heydricha, říšského protektora, důstojníka SS. Podobný osud stihl o čtrnáct dní později vesnici Ležáky ve východních Čechách.

Dne 10. června 1945 ministr vnitra Václav Nosek při lidické tryzně seznámil přítomné s rozhodnutím vlády Československé republiky o obnově Lidic. Mimo jiné uvedl: „*Jako ministr vnitra prohlašuji, že obnovujeme v osvobozené Československé republice obec Lidice v původních jejích hranicích i s jejím starobyklým českým úředním názvem.*“

„Lidice dnes žijí takřka jako kterákoliv jiná obec. Vyrůstly nové generace obyvatel, dospělí chodí do práce, děti do buštěhradské školy, mladí lidé studují. Skoro všechno je stejné jako jinde, a přece ne tak docela všechno. Stačí opustit upravené tiché domky a projít Růžovým sadem do míst, kde stávala bývalá ves. Uvidíte prázdné údolí, obklopené vzrostlými stromy, kříž s trnovou korunou nad hromadným hrobem lidických mužů, pomník dvaosmdesáti zavražděných dětí. Je tu ticho, klid. Od hrůzy, která se zde kdysi odehrála, nás dělí více než osm dlouhých desetiletí. A přitom to všechno nebylo až tak dávno, jak by se dnes mohlo zdát.“

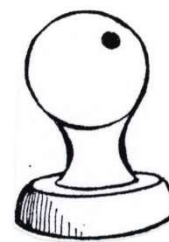
Miroslav Oliverius

(s použitím knihy E. Stehlíka LIDICE Příběh české vsi)

Zprávy z radnice

V neděli 21. května 2023 proběhl na malokyšické návsi svoz velkoobjemového, nebezpečného a bio odpadu. **OBEC MALÉ KYŠICE DĚKUJE VŠEM**, kteří při svozu aktivně pomáhali nebo se zapojili do dobrovolného úklidu okolí obce.

(kuj)

Další **PODĚKOVÁNÍ** patří spolku **UNHfree.net**, a to za poskytnutí věcných odměn pro děti při konání dětského dne v sobotu 27. května 2023. Velký dík si zaslouží rovněž všichni, kteří se podíleli na jeho průběhu a organizaci.

(kuj)

Společnost ČEZ Distribuce, a. s. upozorňuje na plánované **PŘERUŠENÍ DODÁVKY ELEKTRICKÉ ENERGIE** dne 9. srpna 2023 v době od 7:30 do 15:00 hodin v části Hřebenka. Přerušování dodávky elektrické energie je nutné z důvodu plánovaných prací na distribuční soustavě, které jsou nezbytné pro zajištění bezpečných a spolehlivých dodávek elektřiny. Bližší informace jsou uvedeny na webových stránkách obce nebo na www.cezdistribuce.cz/odstavky.

(mal)

Dne 26. 5. 2023 registrací u Krajského úřadu Středočeského kraje vznikl **SVAZEK OBCÍ KŘIVOKLÁTSKA**, jehož členem je kromě dalších i obec Malé Kyšice. Předmětem činnosti svazku je vytvářet podmínky pro spolupráci, součinnost a sjednocení postupu zejména obcí, na jejichž území se nachází Chráněná krajinná oblast Křivoklátsko. Členské obce odmítají připravovaný Národní park Křivoklátsko a považují za vhodnější variantu ochrany Křivoklátska současnou podobu CHKO se sítí maloplošných národních přírodních rezervací.

(kuj)

Z důvodu **VÝMĚNY SÍTÍ** na víceúčelovém hřišti **A ZMĚNY DOPADOVÉ PLOCHY** pod herními prvky vedle víceúčelového hřiště dochází v současné době k omezení v prostoru volnočasového areálu. Práce by měly být hotové do konce července 2023. Při pohybu v areálu je třeba dbát zvýšené opatrnosti. Děkujeme za pochopení.

(kuj)

V naší obci jsou stále více k vidění **ELEKTROKOLOBĚŽKY**. Elektrické koloběžky jsou považovány za jízdní kolo nebo za motorové vozidlo, a to podle jejich výkonu a maximální provozní rychlosti. Pokud elektrická koloběžka splňuje parametry jízdního kola, je možné s ní vyjet i na cyklostezku. Zákonná úprava však zakazuje jízdu na elektrokoloběžce na chodnících a pěších stezkách. V této souvislosti upozorňujeme, že in-line dráha v prostoru volnočasového areálu není cyklostezka! Vzhledem k tomu, že elektrokoloběžky nevydávají žádný zvuk, nabádáme jezdce na elektrokoloběžkách, aby brali ohled na ostatní osoby, které je při pohybu nemusí zaregistrovat a může tak docházet k nebezpečným situacím. Pro jezdce na koloběžce platí stejné povinnosti, jako pro cyklisty: např. jezdí se po pravé straně vozovky s dostatečným bezpečnostním odstupem; jezdci na koloběžce mohou jet jenom jednotlivě za sebou, nikoli vedle sebe a další.

(kuj)

V listopadu t. r. zastupitelé v rámci obce plánují **připomenutí jejího stoletého jubilea**. Předpokládá se, že v poslední čtvrtině roku jednak bude vydáno mimořádné číslo *Malokyšických ozvěn* v podobě vlastivědného sborníku, a jednak během připravených oslav by měly být prezentovány fotografie malokyšického původu. Z uvedených důvodů se obracíme na občany (nejen naší obce), aby pomohli a pokud mají jakékoliv **DOBOVÉ FOTOGRAFIE, POHLEDNICE, LISTINY MALOKYŠICKÉ PROVENIENCE**, aby je na obecní úřad zapůjčili k okopírování, naskenování nebo přefotografování za účelem případného použití při uváděných oslavách. Předem děkujeme za pomoc.

(oli)

Obec Malé Kyšice na facebooku. Zastupitelstvo obce vyšlo vstříc požadavkům dnešní doby na efektivní komunikaci mezi obcí a občany, proto byl zřízen oficiální **FACEBOOKOVÝ PROFIL OBCE**. Facebook (nyní Meta Platforms) usnadňuje komunikaci mezi uživateli, sdílení multimediálních dat, udržování sociálních vztahů a online zábavu (zdroj: Wikipedia). Věříme, že prostřednictvím facebooku bude zajištěno efektivnější šíření informací mezi občany. (mal)

BLAHOPŘEJEME

Zástupci obce gratulují paní Marii Barcalové; 2023

Dne 14. dubna 2023 oslavila své 95. narozeniny paní **Marie Barcalová** z ulice Skalní v Malých Kyšicích, v současné době nejstarší občan naší obce. Dne 24. června 2023 oslavila své 90. narozeniny paní **Marta Kaňková** z ulice Spojovací v Malých Kyšicích.

Oslavenkyním dodatečně přejeme k jejich významným životním jubileím hodně zdraví, spokojenosti a životního optimismu do dalších let.

(skk)

ODEŠLI S HLASEM ZVONU

Dne 26. března 2023 zemřel ve věku 69 let pan **Jiří Schäfer** z ulice V Zahrádkách a dne 14. června 2023 zemřela ve věku 90 let paní **Hana Kleinová, roz. Lepičová** z ul. Míru v Malých Kyšicích. Čest jejich památce! (skk)

Představení IV.

KDYŽ JDOU NA MUŽSKÝHO LÉTA

Známe je všichni, tím myslím písničky, které se staly hity – *Setkání* v podání Hany Zagorové a Drupiho, *Zahrát si je krásný* zpívané Leonou Machálkovou a Vladimírem Hronem, *Den už končí* interpretkou Petrou Janů nebo písničku z repertoáru Waldemara Matušky *Když jdou na mužskýho léta*, která uváděla a končila každý díl televizního seriálu *Doktor z vejmínku*. Stejně tak, pokud si zalistujeme v paměti, tak se nám vybaví a rádi vzpomeneme na oblíbené televizní pořady: *Abeceda*, *Šance*, *Jsou hvězdy, které nehasnou*,

František Polák; Malé Kyšice, 2023

a především *Možná přijde i kouzelník*, plus další a další originální, decentně laděné televizní pořady. Pod vším tím je podepsán ať již jako autor hudby nebo jako dramaturg, režisér, scénárista **František Polák**. Jmenovaný, ač Pražan, tak víc jak sedmdesát let se jezdí rekreovat do naší obce, a přibližně v posledním desetiletí – již jako důchodce – zde víceméně trvale bydlí. Klidný venkov tak upřednostňuje před rušným velkoměstem.

Představovaný je absolventem Státní konzervatoře Praha, obor instrumentální, oddělení trubka a skladba. Od roku 1965 po dobu deseti let působil jako aktivní hudebník-trumpetista v několika domácích i zahraničních orchestrech. V roce 1976 nastoupil do Československé televize jako hudební dramaturg a od té doby jsme se s jeho jménem setkávali na televizní obrazovce při uvedení zábavních pořadů; za některé z nich obdržel prestižní ceny (Cenu literárního fondu, Televizní rolničku, Týty).

Ze všeho nejdříve se dovolím zeptat na populární písničku *Setkání*, ke které jste napsal hudbu a ona se na přelomu 70. a 80. let minulého století, a to nejen díky italskému zpěvákovi Drupimu, v poměrně krátké době stala hitem. Prozradte našim čtenářům její příběh.

V roce 1979 měl u nás turné tehdy velmi slavný italský zpěvák Drupi. Režisér Ján Roháč s ním a s Hanou Zagorovou natáčel film a já jsem mu dělal hudebního dramaturga. Bylo to o setkání dvou hvězd, které se různě potkávaly, Hana Zagorová zpívala na jeho koncertech, on zase na jejích, a mě napadlo, že by bylo dobré, kdyby se na konci sešli ve společné písni. Panu režisérovi se to líbilo a rovnou mi řekl, abych se toho ujal. Možná to byla drzost, ale tuhle příležitost jsem si nemohl nechat ujít. Mirek Klempíř mi nahrál na klavír demosnímek, trochu mi ještě obohatil harmonii, Hanka Zagorová napsala krásný text a s orchestrem Karla Vágnera píseň natočila. Zbývalo už jen přesvědčit Drupiho, aby nazpíval v italštině alespoň část refrénu. Pustili jsme mu to, on souhlasil, jenže problém byl v tom, že v té době měl exkluzivní smlouvu se svými producenty a mohl zpívat pouze svoje a jejich skladby. Ján Roháč ovšem trval na tom, aby tam ten duet byl. Ivo Letov, nejschopnější pracovník zahraničního oddělení Pragokonzertu, zařídil, že oba producenti přiletěli do Prahy. Po dlouhém jednání dali souhlas s podmínkou, že se nahrávka může prezentovat pouze v Československu. Pak už to šlo ráz na ráz. Italský text, dokonce na celý refrén, napsala Drupiho vokalistka Dorina Dato. Drupi to přišel nazpívat a na světě byla píseň, ze které se stal velký hit. Kdyby si to ale Ján Roháč neprosadil, nikdy by to nevzniklo.

V první polovině roku 1982 se na obrazovkách objevil první díl nového programu, který se začal natáčet ve slánském divadle. Ten je neodlučitelně spjat s komickými vystoupeními Oldřicha Kaisera, Jiřího Korna, Jiřího Lábusa, ale nezapomenutelnými zůstávají také vystoupení, kdy Jiří Winter s Karlem Černochem měli za úkol naučit publikum zpívat píseň v maďarštině nebo ho naučit hru na housle. Prostě samá vtipná, nenucená, nearanžovaná legrace. Přiznám se, že jen nevím, kdy tam měl přijít ten kouzelník?

Když jsem přišel s tím, že se pořad bude jmenovat *Možná přijde i kouzelník*, všichni byli proti. Nelíbilo se to, v módě byly krátké, nejlépe jednoslovné názvy, ale nakonec jsem si to prosadil. Tuhle neobvyklou větu jsem před léty viděl na jednom poutači, který zval lidi na nějakou posvícenskou zábavu: *Hudba, tanec, bohatá tombola, jitrnice, jelita, umělci z Prahy a možná přijde i kouzelník*. Tenkrát mě to pobavilo a teď mi to přišlo jako dobrý název pořadu. Každý díl (za deset let vzniklo celkem sedmnáct dílů) měl ještě svůj podtitul a zkráceně tomu všichni říkali „Kouzelník“.

A ještě se zastavme v Malých Kyšicích. Obec znáte od svého mládí. Zavzpomínejte, jak jste se sem dostal? Čím Vás tehdejší pobyt dokázal nadchnout?

V době mého mládí jsme s maminkou v létě jezdili nejdříve do Řevničova, kde jsme měli pronajatý „letní byt“. Byla to krása, kvetoucí zahrada, lesy plné hub, malin, borůvek, ostružin a v horkých dnech jsme se chodili koupat k nedalekému rybníku Bucek. Tohle období bohužel netrvalo dlouho. Po „Vítězném únoru“ 1948 přišlo znárodnění a dědečkovi (vlastnil prosperující obchod s uhlím a dřívím) sebrali všechno, co za léta vybudoval. Jediné, co mu z celého podniku nechali, byla dřevěná bouda někde u Příbrami, kde měl kanceláře, ale musel ji z pozemku na vlastní náklady odstranit. Protože věděl, že je z krásného modřínového dřeva, nechal ji rozebrat, naložit na vagony a převést na parcelu, kterou naši koupili v Malých Kyšicích. S několika lidmi z vesnice z ní postavil domek, který pak další generace zvelebovaly až do dnešní podoby. V okolí obce začínají křivoklátské lesy, v údolí protéká potok Kačák, který tenkrát napájel dvě přírodní koupaliště, Poteplí a Dědkův mlýn, a nad ním ve stráních byly známé trampské osady. Jezdili jsme sem každou sobotu a neděli, v zimě na Vánoce a v létě jsme tu prožívali nádherné prázdniny. Celé dny jsme trávili s kamarády venku, hráli fotbal, volejbal, chodili se koupat, prožívali první letní lásky a klukovská dobrodružství. V té době nebyla televize ani mobily, tablety a podobné vymoženosti, ale nějak nám to nescházelo. Na každé prázdniny v Malých Kyšicích jsem se strašně moc těšil!

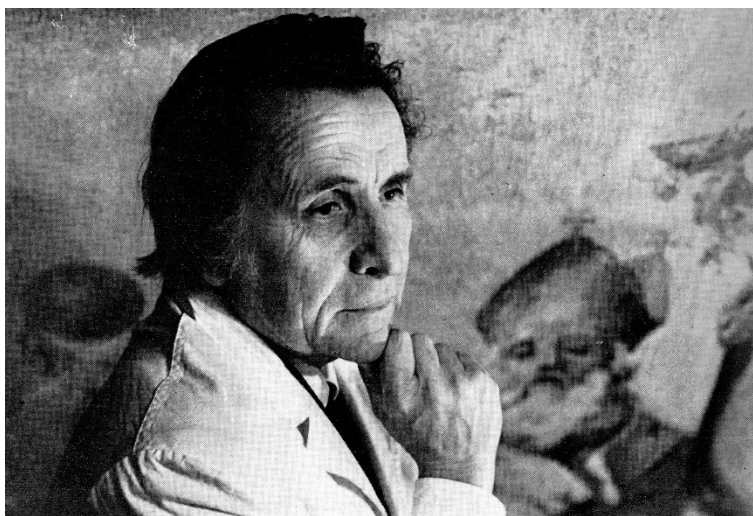
Není tajností, neboť i celostátní sdělovací prostředky připomněly, že dne 18. dubna tohoto roku jste oslavil své životní jubileum – 80. narozeniny. Dodatečně Vám přeji hodně zdraví, radostí, elánu do dalších let, a také, jak na Vaši hudbu zpíval Waldemar Matuška: „Když jdou na mužského léta a když se dlouho rval, když jdou na mužského léta nebaví ho věčně cval, chce žít krokem někde za scénou, mít svoji tornu zasněnou. Ať svěžejší to táhnou dál. Takhle otevřít si knížku s jednou rukou za hlavou, usnout lehkou línou únavou, zajít ke starýmu křížku, cestou sladce loudavou a žít zábavou, jen zábavou.“

Za rozhovor děkuje Miroslav Oliverius

Osobnost Unhošťska

ZACHRÁNCE PAMÁTEK

ke 110. výročí narození prof. Raimunda Ondráčka

Raimund Ondráček; 1983

V srpnu tohoto roku tomu bude 40 let, co mi pro *Malokyšické ozvěny* poskytl krátký rozhovor pan **Raimund Ondráček**, český malíř, grafik, restaurátor a profesor na Akademii výtvarných umění (AVU) v Praze, v té době již po mnoho let žijící na Nouzově. Tehdy mimo jiné uvedl: „Přestože se motivy z Unhoště, Nouzova nebo z jejich okolí přímo neobjevují v mé tvorbě, přesto právě atmosféra Nouzova a jeho klima mi dalo možnost rozvahy. Zde jsem

našel psychologické momenty, které musí být k práci. A právě zde na Nouzově, pod vlivem jeho prostředí, vznikaly kresby a grafika, např. cyklus „Cosmos“.“

Jmenovaný v tehdejší Československu pracoval především jako restaurátor na záchraně uměleckých památek na hradech Křivoklát a Karlštejn, při obnově maleb Národního divadla, opravoval pražské kostely, obnovoval fresky v emauzském klášteře nebo v kostele sv. Mikuláše na Malé Straně. V zahraničí se významně podílel na obnově výtvarných děl v Bulharsku, v bývalé Jugoslávii, v Itálii a v Albánii. Od roku 1970 působil jako docent na AVU, které byl absolventem. Od roku 1974 se stal nositelem titulu Zasloužilý umělec.

Nelze opomenout jeho vlastní malířskou a grafickou tvorbu, která zahrnuje krajinářské a civilizační motivy. Svá díla vystavoval jak doma, tak i v zahraničí. Byl členem Sdružení českých umělců grafiků Hollar. I v pokročilém věku pracoval na vlastních výtvarných pracích. Zemřel po krátké nemoci 1. října 2011 ve věku 98 let. Dne 11. června t. r. jsme si připomněli 110. výročí jeho narození.

Miroslav Oliverius

Stalo se na Unhošťsku

UNHOŠŤSKÝ 14. ČERVEN 1953: VYSÍLÁNÍ ROZHLASU PO DRÁTĚ POPRVÉ V ČESKOSLOVENSKU

Před 70 lety se obyvatelé Unhoště stali prvními posluchači rozhlasu po drátě v Československu, lidově nazývaného „dráták“; dřevěná skříňka s ovládacím kolečkem a reproduktorem se tak stala součástí nejen jejich domácností, ale i sportovišť, úřadů a různých provozoven. A jak to tehdy v Unhošti začalo, na to nejspolehlivěji odpovídá zápis tehdejšího kronikáře Václava Šefčíka v unhošťské městské kronice:

„14. června zahájil v Unhošti vysílání rozhlas po drátě. V první místní relaci v 18 hodin promluvila k občanům předsedkyně MNV Barbora Čadková. Už v létě a na podzim minulého roku (pozn. 1952) byly provedeny přípravné práce. I sovětští odborníci sem přijeli. Letos na jaře byla prováděna montáž hlavního vedení a přípojek. Centrála je umístěna v budově MNV. Unhošť byla první obcí v ČSR, ve které byl tento pro nás nový způsob rozhlasové techniky zaveden. V SSSR i v západních zemích, hlavně Švýcarsku a Anglii, je v provozu už několik let. Krátce po zahájení provozu stala se Unhošť cílem mnoha delegací z míst, kam měl být později rozhlas po drátě zaveden. Viděly a slyšely v praxi jeho všechny výhody: čistý zvuk, nerušený poslech, není potřebí vlastního proudu, a přece je poplatek stejný jako za normální rozhlas (tudíž levnější). Protože jsme byli vzorovou obcí, byly přípojky těm prvním smontovány zdarma, zaplatili jen amplion v částce 180 Kč, a to ještě spláceno na 25měsíčních splátek.“

Muzejní amatérští pracovníci Václav Šefčík a učitel Jaromír Šmíd začali využívat tohoto zařízení k vlastivědné práci, a tak kromě místních zpráv vysílaných denně kromě neděle, jejichž redaktorem byl Jindřich Černý, počala tato dvojice vysílat každé úterý vlastivědné čtvrthodinky. Ty si získaly značnou oblibu u posluchačů, poněvadž populární formou veřejnost seznamovaly s historií Unhoště. Provoz rozhlasu po drátě byl v České republice ukončen v roce 1999.

(podle Neumann Jakub, Unhošťské listy č. 6/2023 – oli)

Malokyšické OZVĚNY, zpravodaj obce Malé Kyšice, okres Kladno

Vydává: min. 4x ročně obec Malé Kyšice, IČO 00640557, prostřednictvím své Sociálněkulturní komise, ev. číslo MK ČR E17465. Toto číslo v nákladu 230 výtisků bylo vydáno v Malých Kyšicích dne 24. 7. 2023. Neprodejné.

Kontaktní adresa: Obecní úřad, Malé Kyšice, ul. Míru 72, 273 51 Unhošť.
ou.malkysice@volny.cz, www.malekysice.cz

